

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Жизнева Івана Валентиновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів пункту 2 частини першої статті 4, частини п'ятої статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
17 жовтня 2022 року
№ 140-3(II)/2022

Справа № 3-91/2021(213/21)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Первомайський Олег Олексійович (голова засідання),
Головатий Сергій Петрович,
Городовенко Віктор Валентинович (доповідач),

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Жизнева Івана Валентиновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів пункту 2 частини першої статті 4, частини п'ятої статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Жизнев І.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), приписи пункту 2 частини першої статті 4, частини п'ятої статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс) „в порівнянні з положеннями частини 2 статті 233 Кодексу законів про працю України“.

У пункті 2 частини першої статті 4 Кодексу наведено визначення терміна „публічно-правовий спір“, а частиною п'ятою статті 122 Кодексу встановлено строки звернення до адміністративного суду в публічно-правовому спорі.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що в його справі „Верховним Судом неправомірно застосовано кваліфікація спору, як публічно-правового, чим порушено Конституцію України“.

Автор клопотання наголошує, що застосування частини п'ятої статті 122 Кодексу у спорах про стягнення заробітної плати в разі порушення законодавства про оплату праці та обмеження права на звернення до суду місячним строком призведе до дискримінації стосовно нього як колишньої посадової особи органів місцевого самоврядування за ознакою місця роботи, оскільки працівники інших установ та організацій, на яких не поширюється дія цих приписів Кодексу, „можуть захистити своє право безстроково“.

Як убачається з конституційної скарги, Жизнев І.В. вважає, що застосування судами в його справі оспорюваних приписів Кодексу призводить до порушення приписів статей 8, 24, 43, 55 Конституції України та позбавлення його права мати рівні конституційні права і свободи з іншими громадянами України, обмеження права на отримання заробітної плати, а також нівелювання права на звернення до суду „в порівнянні з частиною 2 статті 233 Кодексу законів про працю України“.

Обґрунтовуючи свої твердження, Жизнев І.В. цитує Конституцію України, Кодекс, Кодекс законів про працю України, посилається на рішення Конституційного Суду України, практику Верховного Суду, а також на судові рішення у своїй справі, а саме ухвалу Херсонського окружного адміністративного суду від 16 грудня 2019 року, постанови П'ятого апеляційного адміністративного суду від 5 березня 2020 року, Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 11 березня 2021 року, копії яких долучено до матеріалів конституційної скарги.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності, зокрема, вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Як убачається з долучених до конституційної скарги матеріалів, Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду в постанові від 11 березня 2021 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі

Жизнева І.В., припис пункту 2 частини першої статті 4 Кодексу не застосував. Отже, конституційна скарга в частині порушення питання щодо перевірки на відповідність Конституції України зазначеного припису Кодексу не відповідає вимогам частини першої статті 55, абзацу першого частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Жизнев І.В., стверджуючи про невідповідність Конституції України приписів частини п'ятої статті 122 Кодексу „в порівнянні з положеннями частини 2 статті 233 Кодексу законів про працю України“, фактично намагається довести „неконституційність застосування“ цих приписів Кодексу судами і помилковість такої правозастосовної практики, що загалом зводиться до незгоди з остаточним судовим рішенням у його справі. Зазначене не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності приписів частини п'ятої статті 122 Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Жизнева Івана Валентиновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів пункту 2 частини першої

статті 4, частини п'ятої статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**